

در عقب درهاي بسته سياسي و نظامي کشورچه ميگذرد؟؟؟

بخش دوم - پژوهش { نبرد - زيرو اسكاري }

پوسيدگي دولت ، دشوارهاي ملت ، فرجام لشكرکشي
آمریکا ، سياستهاي دوپهلوي ايران ، پلانهاي خصمانه
پاکستان ، حقايق ناگفته و رازهاي نهفته)

شکست آمريکا در افغانستان

افغانستان براي دولت بوش آزمایشگاهی بود براي آزمودن دکترین حمله نظامي پيش‌دستانه، سياست يکجانبه‌گرایی و
تشکیل ائتلاف ضد جنگ. واشنگتن مي‌دانست بدون حضور قدرتمند در افغانستان نمی‌تواند ژئوپلیتیک منطقه را تغییر
دهد و سياست جهانی جديد خود را به اجرا بگذارد.

اکنون در افغانستان مشکل جدي مشروعیت قدرت دولت وجود دارد. فوري‌ترین نیاز کنونی در افغانستان ضرورت
برقراری گفت و گو بين الافغانی است. این ابتکار عمل باید تحت نظارت سازمان ملل صورت گیرد. پيش‌بینی وقایع
پیش‌رو واقعاً دشوار است. حتی با اضافه شدن نیروهاي تازه نفس پنتاگون به افغانستان، معلوم نیست طالبان واقعاً
شکست بخورد. طالبان از حمایت بعضی اعضای طبقه عوام جامعه افغانستان برخوردار است. تداوم جنگ و برادرکشی
در يك کشور استراتژیک و مهم منطقه توسط ائتلاف غرب بدون شك پیامدهاي جدي دارد. از جانب دیگر در پی افزایش
عملیات نظامي ناتو در افغانستان و کشته شدن تعداد زیادی از مردم عادي در ماههاي اخير، کاسه صبر مردم
رالبریز نموده است.

سياست هاي ناتو در تقابل با منافع ملي افغانستان قرار دارد . با سرنگونی طالبان و تشکیل دولت ملي در افغانستان
، انتظار مي‌رفت نیروهاي ناتو و آمریکا تلاش خود را در جهت تقویت دولت کززي و اردوي ملي متمرکز کنند. اما
شرایط کنونی نشان مي‌دهد که عملکرد ناتو و آمریکا در راستای کمک به گسترش نفوذ دولت ملي در نقاط مختلف
کشور نبوده است . نیروهاي آمریکا و ناتو بدون در نظر گرفتن نیازهاي اصلي افغانستان، تنها به دنبال تحقق منافع و
اهداف بلند مدت خود در این کشور هستند. نیروهاي خارجي مدعي تلاش براي تأمین امنیت ، مبارزه بامواد مخدر و
تروریسم هستند، اما آمار بیانگر آن است که خشونت ها تشدید شده و تجارت مواد مخدر نیز گسترش چشمگیری
یافته است . سازماندهي مجدد طالبان نیز از دیگر آثار ناکار آمدی ناتو و آمریکا در مبارزه با تروریسم است.
در ماه هاي اخير نیروهاي ناتو و آمریکا به بهانه مبارزه با تروریسم ، عملیات نظامي گسترده اي را در مناطق
مختلف افغانستان خصوصاً در جنوب این کشور انجام داده اند که بیشترین آسیب ها را به مردم عادي زده است .
بمباران هوایی مناطق مسکونی توسط ناتو و آمریکا که مدعي پناه گرفتن تروریست ها در آن مکان ها هستند، خشم
مردم را برانگیخته است . در شرایطی که فقر و ناامني حیات اجتماعي و اقتصادي جامعه افغانستان را تهدید مي‌کند

، افزایش کشتار مردم مظلوم و فقیر، همه را به شدت ناراضی کرده است. کارشناسان سیاسی معتقدند که افزایش ناراضی‌های عمومی در افغانستان، بیش از همه به تضعیف جایگاه دولت کرزی منجر می‌شود. زیرا مردم توقع دارند دولت با سیاست‌های یکجانبه ناتو و آمریکا مقابله کند.

محافل سیاسی دولت کرزی را به دلیل برخورد نرم با سیاست‌های خشن ناتو و آمریکا به شدت مورد انتقاد قرار داده‌اند. مردم تأکید می‌کنند که مخالفت دولت کرزی با سیاست‌های غرب و همچنین افزایش اعتراضات مردمی باعث تقویت جبهه ملی در برابر نگاه سودجویانه آمریکا و ناتو خواهد شد. بنابراین اجرای عملیات مستقل ناتو بدون هماهنگی با نیروهای امنیتی کشور، علاوه بر بروز خشم مردم، جایگاه دولت کرزی را نیز مخدوش می‌کند. به نظر می‌رسد سیاست‌های آمریکا و ناتو در افغانستان که مغایر منافع ملی این کشور است، تنها به تقویت جبهه مخالفین داخل دولت و طالبان و تروریسم بین‌المللی منجر می‌شود.

روزنامه چینی زبان گلوبال تایمز، آمریکا را بازنده جنگ افغانستان دانست و به واشنگتن توصیه کرد امسال در سیاست‌های خود در افغانستان تجدید نظر کند. این روزنامه در گزارشی به نقل از پژوهشگران آمریکانوشته که دخالت‌های آمریکا و جامعه بین‌المللی هنوز نتوانسته ثبات و آرامش را در افغانستان به ارمغان بیاورد. روزنامه با اشاره به بمب‌گذاریها و عملیات انتحاری در افغانستان احتمال افزایش ناآرامیها در افغانستان را در سال ۲۰۰۸ زیاد دانست. براساس این گزارش، برغم تبلیغات آمریکا مبنی بر مبارزه با طالبان، نیروهای طالبان همچنان در حال تجدید قوا و انجام عملیات تخریبی هستند.

این نشریه همچنین به نقل از واشنگتن پست می‌نویسد: به علت کاهش عملیات کمک‌رسانی بین‌المللی، جنگ افغانستان اکنون به جنگ فراموش شده تبدیل شده است. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که عملیات قهرآمیز و بمب‌گذاریها در سال ۲۰۰۷ میلادی نسبت به سال ماقبل آن حدود ۲۷ درصد افزایش یافته است. این روزنامه با اشاره به اجرای ۱۴۰ عملیات انتحاری در سال ۲۰۰۷ در افغانستان به نقل از پژوهشگران آمریکایی خاطر نشان کرد: طی شش سال گذشته، در جنگ ضد تروریسم برهبری آمریکا و ناتو، نیروهای طالبان به همان میزان که متحمل خسارت شده‌اند، قویتر نیز شده‌اند و ناراضی‌های مردم در افغانستان از روند مبارزه با تروریسم افزایش یافته است. آمریکا باید استراتژی نظامی و اقتصادی خود را در افغانستان مورد تجدید نظر قرار دهد. سال ۲۰۰۸ سال کلیدی و حساسی برای آمریکا خواهد بود و این کشور باید تکلیف خود را در دو جبهه جنگ عراق و افغانستان مشخص نماید.

همچنان روزنامه لاس آنجلس تایمز در گزارشی با اشاره به اوضاع افغانستان نوشت: با قدرت‌نمایی روزافزون طالبان، جنگ افغانستان فرسایشی شده و آمریکا شاهد از دست دادن حمایت متحدان خود در این جنگ است. جنگ در افغانستان به گونه‌ای نامطلوب به نفع طالبان در حال پیشروی است، ناتو در این جنگ به دست و پا زدن افتاده و دولت بوش همه توجه خود را معطوف عراق کرده است. آمریکا که خیلی دیر متوجه قدرت گرفتن مجدد طالبان در جنگ شده است، در آینده ناگزیر خواهد بود با از دست دادن متحدان خود، به تنهایی این جنگ را اداره کند. اغلب کشورهای عضو ناتو در واقع خواهان جنگیدن در افغانستان نیستند، چرا که در ابتدا تصور می‌کردند، برای مأموریت صلح در افغانستان حضور دارند نه شرکت در یک جنگ داغ. آخرین حلقه از این کشورها، کاناداست که موج احساسات ضد جنگ در آن خطر سقوط دولت را در دل نهفته دارد. متأثر از این فشارها بود که هیأتی متشکل از شخصیت‌های بلندپایه این کشور به دولت پیشنهاد داده است که باید نیروهای کانادایی در افغانستان فقط در مناطق شمالی که از امنیت نسبتاً بهتری برخوردار است، حضور یابند و صرفاً به امر بازسازی و آموزش نظامیان اردوی افغانستان مبادرت ورزند.

طالبان با درپیش گرفتن سیاست هدف قرار دادن نیروهای امدادی، استادان و شاگردان مکاتیب و نیروهای دولت و کسانی که با دولت همکاری می‌کنند و کاربرد تاکتیک عملیات انتحاری، به موفقیتی غیرقابل تصور در جنگ نائل آمده است. مؤید این امر این است که کرزی اعلام کرد: سال گذشته میلادی پنجاه فیصد یعنی بالغ بر ۳۰۰ هزار نفر بر تعداد کودکانی که از رفتن به مدرسه بازمانده‌اند، افزوده شده است.

شمار بم‌هایی که ناتو بر سر مردم بی‌دفاع و بی‌سلاح از ۸۶ خوشه در سال ۲۰۰۴ به سه هزار و ۵۷۲ در سال ۲۰۰۷ افزایش یافته است.

فیلپ استون گزارشگر خاص شورای حقوق بشر ملل متحد در مورد قتل‌های غیرنظامیان، از دولت، نیروهای خارجی و طالبان خواستار منع کشتار غیرنظامیان شد. گزارشگر مستقل شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد که در سفر دوازده روزه خود به افغانستان از ولایات ناآرام هلمند، قندهار، کنر، ننگرهار و جوزجان دیدن نموده است، وضعیت کشتار غیرنظامیان را در کشور نگران‌کننده خوانده است.

استون از دولت، جامعه جهانی و فرماندهان نظامی خواهان توقف کشتار غیرنظامیان شده است. وی در کنفرانس خبری در کابل گفت: در چهار ماه گذشته، بیش از سی تن افراد ملکی در جریان عملیات مشترک با نیروهای امنیتی دولت و ناتو به قتل رسیده‌اند.

در همین حال صلیب سرخ جهانی از وضعیت کشتار غیرنظامیان در ولایات ناآرام جنوبی کشور ابراز نگرانی کرده است. فیلپ استون که تلاش دارد با مخالفین گفتگو نماید افزود: افغانستان در لیست کشورهایی قرار دارد که بیشترین قربانی را در جنگ‌ها و درگیری‌ها دارد. در همین حال دولت می‌گویند: گفتگو با طالبان، برای این گروه مشروعیت می‌دهد و دولت مخالف مذاکره با طالبان می‌باشد.

دولت چندی پیش از اعدام چند تن خبر داده بود که با مخالف آستون و سازمان های حقوقی و مدنی روبرو گردید. به گفته آستون طالبان در برابر قتل های غیر قانونی مسئول اند و این گروه مداوم دست به حملات انتحاری و ترور افراد غیر نظامی می زند که این عمل ناقض قانون اساسی افغانستان و قوانین بین المللی می باشد. وی از وضعیت زنان در کشور ابراز نگرانی کرده می گوید:

مشکلات در سیستم عدلی قضائی برای زنان بطور آشکار وجود دارد و دولت کرسی در حکومت هفت ساله خود نتوانسته است کاری برای کاهش خشونت در کشور انجام دهد.

همچنان مردم کانادا با برپایی تظاهرات در بیست شهر مختلف آن کشور خواستار خروج نظامیان این کشور از افغانستان شدند. مخالفان شرکت کانادا در جنگ افغانستان با حمل پلاکاردهای ضد جنگ، شعار می دادند: « به این جنگ پایان دهید، آن را ادامه ندهید.» تظاهرکنندگان اقدام پارلمان این کشور در تمدید حضور اردو کانادا در افغانستان را محکوم کردند. همچنین «جان مک کین» نامزد جمهوریخواهان در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا با انتقاد شدید از سیاست های کاخ سفید در افغانستان گفت، سیاست های ناتو در این جنگ غلط است چرا که با کشت خشکاش به عنوان منبع مالی شبه نظامیان مبارزه نمی کند.

اهداف ایران در افغانستان

در زمانی که خشونت در عراق رو به کاهش است، کشورهای همسایه شرقی ایران یعنی پاکستان و افغانستان در بحرانی شدید فرورفته اند. بحران جنگی در افغانستان این کشور را زمین گیر کرده است. برژینسکی مشاور امنیت ملی جیمی کارتر رییس جمهور اسبق آمریکا گفته است: اگر آمریکا تصمیم به ماجراجویی نظامی بگیرد این موضوع علاوه بر ایجاد ناامنی شدید برای اروپا، باعث خواهد شد که نیروهای این کشور نیز دستکم برای مدت ۲۰ سال در منطقه از جمله عراق، افغانستان و یا حتی پاکستان زمین گیر شوند.

برای افغانستان سال گذشته میلادی سالی پر از حادثه بود و کمتر خبر خوشی از طریق رسانه ها پخش شد. انفجارهای پی در پی، حملات انتحاری و جنگ های مسلحانه که در بسیاری موارد تلفات سنگینی را به همراه داشت، در این سال شدت کم سابقه ای یافت. بیش از ۱۴۰ حمله انتحاری در طول دوازده ماه، در کشوری که حدود پنجاه هزار نیروی بیگانه و هزاران نفر از نیروهای امنیتی در آن مشغول تامین امنیت هستند، نمایانگر شدت ناامنی و افزایش فعالیت طالبان است؛ نیروی که نزدیک به هفت سال پیش، شکست خورده تلقی می شد. فعالیت طالبان از سال ۲۰۰۲ میلادی سیر صعودی پیموده است. به شکلی که شدت ناامنی ها و تلفات ناشی از آن، هر سال به تناسب سال قبل بیشتر شده است. اوسط تلفات ناشی از خشونتها در کشور در سال ۲۰۰۶، حدود چهار هزار بود، حالی که براساس گزارشها، در سال ۲۰۰۷ بیش از پنج و نیم هزار نفر کشته شدند. این تلفات شامل افراد طالبان، غیرنظامیان و نیروهای امنیتی می شود.

سازمان ملل متحد با اعلام برنامه کاری خود در سال ۲۰۰۸ برای افغانستان گفته است که تلاش برای فراهم کردن زمینه های گفتگوی دولت با طالبان از اولویت های این سازمان در سال جدید خواهد بود. درحالی که نارضایتی ها در مورد ادامه جنگ بین طالبان و نیروهای امنیتی در حال افزایش است، مذاکرات دولت با طالبان، به منظور یافتن راهی برای پایان دادن به ناامنی ها، می تواند از اهمیت زیادی برخوردار باشد.

برخی از محافل سیاسی نظامی که عمدتاً مربوط به جبهه ملی هستند، از دست یافتن طالبان به قدرت به شدت نگران هستند و سوالهای زیادی را در این مورد مطرح می کنند که دولت باید به آن جواب دهد. مقامات آمریکایی می گویند شواهدی یافته اند که ایران به طالبان که در مرزهای پاکستان-افغانستان فعال هستند، اسلحه می دهد. برخی از تحلیل گران می گویند دلایلی وجود دارد که طالبان می تواند در خدمت منافع ایران باشد، به خصوص اینکه تعادل نیروهای آمریکایی را در منطقه به هم می زند و فشارها را از روی برنامه هسته ای اش منحرف می کند.

این تنش ها رابطه بین ایران و افغانستان را پیچیده می کند، اظهارات مثبتی بر دخالت نظامی ایران در افغانستان چیست؟ رابرت گیتس وزیر دفاع آمریکا گزارش داده آن مقداری که ما شاهد آن هستیم بیشتر از آن است که باور کنیم این موضوع در حد قاچاق باشد و یا چیزی مرتبط با تجارت مواد مخدر و یا چیزی که بدون اطلاع دولت ایران در حال رخ دادن است. مقامات آمریکایی می گویند که سلاح های ساخت ایران، که در افغانستان یافت شده اند و طی

ماه های گذشته، مورد استفاده طالبان قرار گرفته اند، ایرانی هستند.

برخی اظهارات گیتس را رد می کنند و می گویند که سلاح ها می تواند از طریق یک کانال سوم به افغانستان قاچاق شده باشد. برخی دیگر اظهار می دارند که سلاح های یاد شده توسط عناصر تندروی داخل سپاه پاسداران ایران تهیه می شوند که دستور کار متفاوتی نسبت به وزارت خارجه را دنبال می کند. به گونه ای که این دستور کار حتی با بخش تجارت و اقتصاد ایران در افغانستان نیز مخالف است.

موسسه بین المللی مطالعات استراتژی می گوید: ما در مورد عناصر صحبت می کنیم. شاید حتی سازمان های جنایی که در مرزهای فعالیت می کنند. کارخانات سلاح ها در ایالت شمالی پاکستان، کاپی هایی از سلاح های ساخت ایران را تولید می کنند.

آیا ایران علاقه مند به بازگشت طالبان به قدرت است؟ ایران و رهبران طالبان هیچگاه با هم دوست نخواهند شد. جنرال لانگتن می گوید: من کاملاً مطمئن هستم که ایران نمی خواهد که حکومت طالبان بار دیگر در آن سوی مرزهایش بازگردد که منجر خواهد شد علاوه بر پاکستان یک دولت دشمن دیگر نیز در آن سوی مرزهایش مستقر شود. ایران همچنان نسبت به روابط طالبان با پاکستان مشکوک است، از طرف دیگر ایران روابط قوی تری را با هند برقرار کرده است، که شامل اعمار جاده ای که دو کشور را از طریق معامله انرژی به هم پیوند می زند و شرکت های بسیاری را در هند درگیر می کند. همچنین ایران رابطه بین کابل و اسلام آباد را به وسیله افزایش دادن روابط تجاری با افغانستان دچار نوسان کرده است. موسسه بین المللی مطالعات استراتژی می گوید: چنین واقعیتی گزینه های واشنگتن را برای افزایش فشار بر روی ایران محدود می کند چرا که اگر ایران مرزهای خود را ببندد، اقتصاد افغانستان سرنگون خواهد شد و مردم این کشور مشکلات زیادی را خواهد دید.

از زمان سقوط طالبان در افغانستان، ایران همسایه ای نسبتاً خوبی برای کشور بوده است و در عین حال که آرامش و صلح را در مرزهای خود حفظ کرده است، بسیاری از پروژه های توسعه ای را نیز در هرات اجرا نموده است. دولت تاجیک به بیگانه هابرایش اجازه داده است همواره تلاش کرده است روابط دیپلماتیک خود را با ایران حفظ و تحکیم نماید؛ اگر چه مشکلی که ایران همواره با اوضاع افغانستان داشته است، حضور نیروهای غربی در این کشور بوده است.

همواره ایرانی ها با حضور نیروهای آمریکایی در منطقه و همچنین در افغانستان به شدت مخالفت کرده اند. اگرچه دولت ایران بارها چنین موضوعی را انکار کرده است، اما موضوع ضدآمریکایی بودن و مخالفت با حضور آمریکایی ها در منطقه امری است که از سوی افکار عمومی در افغانستان و همچنین در آسیای مرکزی و روسیه مورد مخالفت قرار دارد و همه خواهان خروج نیروهای خارجی از این منطقه می باشند.

کرزی در دیدار با بوش تاکید کرد ایران متحدی ارزشمند برای افغانستان است. رئیس جمهور آمریکا از شنیدن اخبار این روابط از دهان کرزی عصبانی و بر آشفته شد. یکی دیگر از مسائلی که سبب تقویت روابط ایران و افغانستان می شود این است که افغانستان دارای پیروان شیعه است طوری که دوازده درصد از مردم کشور شیعه هستند و ایران نیز به عنوان بزرگترین حامی شیعه خواهان داشتن روابط بهتر با افغانستان است.

از طرف دیگر متأسفانه مدتی است که رژیم بنیادگرای ایران بر خورد زشت و غیرانسانی را علیه مهاجرین کشور ما در پیش گرفته اند. سختگیریها و برخوردهای سرکوبگرانه و فاشیستی از طرف اداره خارجی گسترش بی سابقه ای یافته است. مسنول امور اتباع خارجی رژیم در خصوص آخرین تصمیمات اتخاذ شده در مورد وضعیت اخراج مهاجرین افغانی از ایران، می گوید: مهاجرینی که از فرصت تعیین شده برای بازگشت به کشورشان تخطی کرده اند، باید خودشان مصارفات بازگشت را در مرز دو غارون بپردازند.

روزانه دو الی سه هزار نفر از طریق مرز دو غارون روانه افغانستان شده و این تصمیمات خصمانه به ۵ هزار نفر در روز افزایش خواهد یافت. در عین حال طرح ممنوعیت اسکان و اقامت و کار مهاجرین در شهرهای مرزی به اجرا گذاشته شده است.

مدیر اتباع خارجی ایران با ارائه آمار و ارقامی در خصوص بازگشت مهاجرین افغانی به کشورشان اعلام کرد. تاکنون ۸۵۰ هزار نفر اخراج شده اند و از تعداد یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر باقی مانده، بقیه باید تا آخر امسال به کشورشان برگردند. وزارت داخله در آخرین بیانیه بخش امور اتباع خارجی و قیحاته می گوید: افغان های که برگه های اقامت شان تمام شده از نظر ما غیر قانونی بوده و در صورت دستگیری توسط نیروی انتظامی به عنوان مجرم به آنها برخورد خواهد شد.

آنچه امروز بر علیه دو میلیون مهاجرمظلوم ما که بیش از دو دهه است در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی زندگی می کنند، اعمال می شود، برخورد بشدت راسیستی و نژادپرستانه می باشد. متأسفانه این سیاست اساس و برخورد جمهوری اسلامی با مهاجرین افغانی در طول بیش از دو دهه بوده است.

جان و زندگی صدها هزار انسان در اثر این سیاست ضد بشری و راسیستی ایران با تهدید جدی روبرو شده است. بازگشت و اخراج به افغانستان یعنی گرسنگی، مرگ، بی امکاناتی، زندگی نامعلوم، بدون امنیت، بدون مکتب و مهاجرین برگشته باصداها مشکل و معضله در وطن شان روبرو میشود.

بر اساس اخبار و گزارشات سازمانهای مدافع حقوق بشر، امنیت و جان هزاران انسان برگشته در خطر بوده و با صدها مشکل اجتماعی دست و گریبان خواهند شد. در همین حال نقض روزمره حقوق انسانی، ندادن امکانات زندگی به مهاجرین جان هزاران کودک را با خطر مرگ مواجه کرده است. جمهوری اسلامی، سازمان ملل مسنول این جنایت خواهند بود.

در برابر این سیاست راسیستی و نژاد پرستانه، در برابر این همه سرکوب و اجحافات اعمال شده در حق به این انسانها، در برابر سیاست ضد انسانی اخراج اجباری رژیم نباید ساکت شد. نباید نظاره گر این تراژدی انسانی، این ظلم و بربریت اخندهای خداناترس ایران شد.

ایران از جانب دیگر باز دویندهای با تفگداران جنایت پیشه به شکل از اشکال درهیزم خانه جنگی، شرارت گری، بی بندوباری و شروفاق بطرول میپاشد و طی این سه دهه جنگ ویرانگری بصورت مستقیم نقش داشته و اکنون نیز مداخلات و دست اندازی های اطلاعاتی آن کشور عملاً احساس میشود.